

være i stand til at beskatte nordsoolien og gassen i et rimeligt omfang, der kan stå mål med et hvilket som helst andet nordsoolie-land.

DUC, A. P. Møller og samfundet vil automatisk få den optimale gevinst ved et fornuftigt samarbejde.

Argumentet med, at olien og gassen skal op nu, er tvivlsomt, idet kulbrinter vil vedblive at være en mangelvare.

Det vil sige, at vi må forudse stigende priser, hvorfor kulbrinteforekomster i Danmarks undergrund ikke vil tabe i værdi med tiden. Dertil kommer, at DUC vil være i besiddelse af den viden, der garanterer, at kulbrinterne vil komme op i det tempo, der er økonomisk mest givtigt.

Under alle omstændigheder vil DUC ikke lade koncessionstiden udløbe uden at have undersøgt alle muligheder for økonomisk gevinst.

Hvis DUC imod al forventning ikke har udnyttet koncessionen fuldt ud, har Danmark intet sat til, idet kulbrinterne, der ikke var fundet, stadig er til stede i undergrunden, og nye koncessioner vil kunne udbydes efter 2012. Prisen på kulbrinter vil være stærkt stigende i de kommende år, og det er derfor en kortsynet politik blot at udnytte kulbrinteforekomsterne maksimalt nu.

Over en længere tidsperiode er der derfor ingen samfundsøkonomisk gevinst ved at give regeringen Anker Jørgensen de beføjelser, dette lovforslag indebærer. Tværtimod tyder alt på, at regeringen vil ødsle med værdderne.

Argumenterne om øget forsyningssikkerhed er uholdbare. Vor forsyningssikkerhed er i en krise tæt knyttet til den vestlige verden, endnu da.

Forsyningsspørgsmålet er ligesom økonomien knyttet sammen med tiden.

Danmarks energiforsyningssituation kan være vanskeligere om 30 år end om 10 år, og så hjælper det ikke meget, at regeringen Anker Jørgensen får tømt Danmarks undergrund for kulbrinter i samme takt, som regeringen ødelægger landets økonomi. Med andre ord: Danmark bruger sine kulbrinter, mens man kan få, for at stå uden, når man ikke kan få.

I stedet for at have et fornuftigt forhold til DUC har regeringen lagt op til en hurtig udnyttelse af de fund, DUC har kendskab til,

og en række tvivlsomme forhandlinger med nye koncessionshavere, der nok skal vide at gardere sig imod statslige overgreb. Statsselskabet DONG A/S vil givet blive et dyrt bekendtskab og den ekspertise, de offentlige organer vil opnå, kan næppe afsættes til andre, når olieeventyret engang er slut.

Lovforslaget er en katastrofe for Danmark, og en sammenligning med norsk eller engelsk lovgivning er ikke holdbar, fordi normænd og englændere har fundet store mængder af olie og derfor tror, at de kan tillade sig den luksus at smide pengene ud på statslige selskaber fremfor at styrke deres øvrige industrier, de skal leve af på et senere tidspunkt. Den øjeblikkelige gevinst har givet disse lande muligheder for at føre en hård politik over for privatejede virksomheder, uden at de har dokumenteret, at det har været særlig fornuftigt.

Danmark starter med at forsøge med en hård politik over for privatejede virksomheder, uden der er fundet olie i større mængder. Det virker absurd.

Endelig finder mindretallet det helt uacceptabelt, at udvalget intet har kunnet få at vide om denne lovgivnings administrative og økonomiske konsekvenser, herunder om mulighederne for overførsel af personale fra andre ministerier m. v.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Lovforslaget giver meget, meget vide rammer for fremtidige bevillinger. Det kan være hensigtsmæssigt ikke at formulere en ny undergrundslov så konkret, at den skal ændres med korte mellemrum, men de vide rammer giver til gengæld meget store bemyndigelser til regeringen.

Dette blev da også fremdraget ved lovforslagets 1. behandling af ordførerne for venstre, det konservative folkeparti, fremskridtspartiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og Danmarks retsforbund. Ud fra disse udtalelser burde disse partier grundlæggende være positivt stemte over for mindretallets ændringsforslag nr. 4 og 10. Partierne burde vel endda kunne stemme for disse ændringsforslag, idet de